

gør vi i stort, og det gør vi i småt, hvad enten det er opposition eller regering, der siger det. Det er den ene side af sagen.

Den anden er formuleringen om at få mulighed for at anvende computere ved eksamen.

Vi er sådan set tilhængere af, at man får en realistisk måde at føre det ud i livet på, for nogle steder er det vigtigt, nogle steder er det mindre vigtigt. Men alt i alt må man sige, at når man opdrager unge mennesker til computere i undervisningssystemet i øvrigt, skal de også have adgang til dem på universitetet. Det er selvfølgelig en vigtig pointe, ja.

Men der skal ikke herske tvivl om, at vi alt i alt kan støtte dette her forslag.

Ole M. Nielsen (KRF):

Da Kristelig Folkepartis ordfører på området, fru Tove Videbæk, ikke kan være til stede, skal jeg fremføre følgende:

Dette forslags formål er at give universiteterne incitament til at benytte, beherske og udvikle de nyeste informationsteknologiske redskaber inden for alle dele af institutionernes virke. Det kan vi naturligvis helt tilslutte os.

Næste afdeling, om brugernavn, e-mail-adresse og adgang til moderne informations- og kommunikationsteknologiske arbejdspladser, er vi også helt enige i, men jeg mener for så vidt, at det allerede er indført de fleste steder.

At de studerende elektronisk skal kunne tilmelde sig eksamen, er også helt fint, men når vi kommer til det at anvende computere ved eksamen, er jeg straks mere forbeholden, for er det godt? Jeg kan se for mig en hel del praktiske problemer med at få rensat pc'erne for alle de programmer eller dokumenter, som eventuelt er installeret i dem, osv. Spørgsmålet er også, om vi i Folketinget i detaljer skal til at lovgive om eksamensform osv. på universiteterne.

Regeringen er i færd med at lave en IT-redegørelse, og den er jeg spændt på at se indholdet af, så jeg har stor sympati for intentionerne i forslaget her, men kan ikke umiddelbart tilse det vores støtte.

Anden næstformand (Henning Grove):

Ordføreren for forslagsstillerne, fru Karen Rønde.

Karen Rønde (V):

Baggrunden for forslaget er de problemer, der er på nogle universiteter med at komme i gang

med anvendelsen af informations- og kommunikationsteknologi.

Det er indlysende for alle, at IKT er i gang med og allerede har ændret samfundet på mange måder. Snart vil man kunne bruge sit armbåndsur til at kommunikere med køleskabet, betale i supermarkedet med mobiltelefon og hente hvilken som helst film ned fra Internettet når som helst.

Desværre synes udviklingen en lille smule at gå forbi nogle af vores universiteter og højere læreanstalter. Det er stadig væk mest normalt, at de studerende til- og framelder sig eksamen ved at aflevere en blanket på instituttet, at undervisningen foregår i støvede lokaler, og at materialesamlingen købes i den lokale studenterboghandel.

Mange steder er der da opstillet computere, som de studerende kan bruge, og rigtig mange studerende har valgt at købe deres egen computer, men de bruger den ikke altid som andet end en avanceret skrive- og regnemaskine, for hovedindtrykket er, at den nye informations- og kommunikationsteknologi ikke fuldt ud er integreret i undervisningen og institutternes dagligdag.

Derfor har en række partier valgt at fremsætte et forslag til folketingsbeslutning, der opfordrer regeringen til at sikre, at universiteterne har incitament til at benytte, beherske og udvikle de nyeste informationsteknologiske redskaber inden for alle dele af institutionernes virke.

Vi nævner en række konkrete eksempler: De studerende skal kunne kommunikere med instituttet via e-mail, have sikret adgang til edb-arbejdspladser i rimeligt omfang på selve instituttet og have mulighed for at foretage al studieadministration via Internettet.

Hertil kommer, at IKT skal integreres langt mere i den daglige undervisning end i dag. Vi foreslår, at alle de studerende skal have ret til at anvende computer ved eksamen, og at alt relevant studiemateriale og forskningsmateriale skal være tilgængeligt via Internettet.

Men det er kun en start. For det nytter ikke at give de studerende mulighed for computeranvendelse ved eksamen, hvis den ikke anvendes i den daglige undervisning – og vel at mærke til andet end bare at skrive opgaver på.

Undervisningen må simpelt hen ændres, så den afspejler den fundamentalt anderledes måde, hvorpå fremtidens medarbejdere i private virksomheder og offentlige organisationer skal